

trastos que llucixen amb rellexes escaients, però ben distints dels reflexes de les banals purpurines, que la realitat de la nostra unió i de la nostra companyonia, fonaments de la nostra fortitud com a classe o, si voleu encara millor, del nostre Sindicat, existia ja, i en prova de què existia i existeix, que aquells que víctimes dels seus insaciables egoïsmes voluntàriament preferien l'isolament llur a la nostra companyia, troven i purguen avui, amb el seu mateix pecat, la penitència, però de quina manera!! a ple sol i essent el centre de convergència de totes les mirades, inclòs de les d'aquelles persones que els tenen a sou per a servir llurs cobejances.

L'Assemblea d'avui, en ésser celebrada a La Pobla de Claramunt, de la mateixa manera que si hagués estat celebrada a Tous, Masquefa o a La Llacuna, podeu veure com té i hauria tingut la màgica virtut de demostrar, sense intenció, però ben palesament davant els incrèduls i dels regatejadors de la veritat, com la unió dels companys de la Comarcal d'Igualada és un fet; però hi ha més; per voler especial del fat, en ésser celebrada aquesta Assemblea a La Pobla de Claramunt, a més d'aquella virtut, ha volgut el fat benigne que sucesos recents que obligaren el que vos parla a sortir en defensa de l'honorabilitat pròpia i de la classe, imprimissin una nova significació a la vostra unànime assistència a aquesta Assemblea, que no podia tenir tan intensament, potser, en aquelles altres poblacions, i és que la presència de tots els companys comarcals a La Pobla de Claramunt té alhora la virtut de demostrar a les ànimes rústegues i ignares del poble, que quan un metge, valor entre els primers d'un poble, i per el seu rol humanitari, dignitat social entre les primeres que pugui haver-hi a un poble, és objecte de persecucions injustes, indignes i iniquies, els companys tots, com posseïts d'invisible força atractiva o telepàtica s'ajunten, obeixen el fat benigne i, com si fossin la imatge de la Justícia, caminen, com ella, amb els ulls embenats, però amb l'espasa de dos talls en l'aire, per tal de descarregar-la sense

remor ni moxigangues en forma, o bé d'afectuosa i vibrant adhesió al company vexat i atropellat; o bé d'anatema sobre el poble incult i desagraït que per finalitats baixes i inconfesables així procedeix.

Companys, per aquesta vostre adhesió a mi, que jo veig en la vostra assistència a l'acte d'avui, mercès amb tota l'ànima.

I ara, per a subratllar els acords presos en l'Assemblea i en senyal de victòria, alcem la copa; però, en alçar-la, com el lleial vencedor, recordem-nos dels vençuts, d'aquells que van rodant pel món sota el pes feixuc dels seus estèrils egoïsmes, ho i esperant que el nostre gest no trigarà a fer-los veure la necessitat d'ajuntar-se amb nosaltres per ajudar-nos, camí amunt, a fer que arbori ferma i potent en totes les contrades catalanes la bandera emblemàtica del nostre Sindicat.

Tots per a tu i tu per a tots

Companys, cridem, la copa en l'aire, però més amb el cor que amb la gorja,

Visca el Sindicat, Visca la Mutual
Faci's i visca el Casal

* * *

Acabat l'àpat, es visità la població i després el roncar dels motors posà punt final a la festa que serà recordada per temps, per tots els assistent i pel poble, i com a lliçó per a aquells que prefereixen la solitud a la companyonia, que més estimen sentir el rosec dels seus egoïsmes mai satisfets, que veure's acaronats per la satisfacció dels deures collectius complerts a bastament.

Comarcals de tot Catalunya, copieu els d'Igualada. Una Assemblea als Pobles és vista per tothom, és comentada i deixa molts records. Les celebrades en poblacions grans sovint passen desapercebudes per aquells que no tenen íntim contacte amb nosaltres. No ho oblideu, el poble i el Sindicat, el Sindicat i el poble deuen i han de complementar-se.

Els avantatges morals i materials del Casal són tants, que no podeu prescindir de contribuir-hi.